

תלמודו בידו

דף ג עמוד ב

א] כיצד מתיישב שבמקום אחד כתוב "ועשו ארון",
ובמקום אחר כתוב "ועשית לך ארון" ?

ב] מנין ש"לכפר" מלמד חיוב פרישה עבור קרבנות יום
הכפורים ולא עבור קרבנות ראש השנה ?

ג] מנין שבמלואים וביום הכפורים על הכהן הגדול
להביא את הקרבנות מממונו ולא משל ציבור ?

ד] האם פרישת הכהן השורף את הפרה היא מן התורה
או מדרבנן ?

ה] האם הפרשת הכהן הגדול לפני יום הכפורים מעכבת
את העבודה ?

א] ועשו: בזמן שישראל עושים רצונו של מקום, העשייה נקראת על שם ישראל.
ועשית לך: בזמן שאין ישראל עושים רצונו של מקום, הארון נקרא על שם משה.

ב] 1. יום הכפורים דומה למלואים בכך: 1. הפר והאיל באים מממונו של הכהן הגדול.
אבל פר ואיל של ראש השנה [ושאר המועדים] באים משל הציבור.
2. במלואים וביום כפורים קרב פר לחטאת ואיל לעולה, אך בראש השנה שני עולות.
3. במלואים ויום הכפורים העבודה נעשית בכהן גדול, ובראש השנה אף בהדיוט.
4. במלואים היתה פעם ראשונה שנעבדה עבודה במזבח החיצון.
וביום הכפורים הראשון, היתה הפעם הראשונה שנעבדה עבודה לפני ולפנים.
אבל עבודת ראש השנה ושאר המועדים אינם עבודה ראשונה.

ג] במלואים: נאמר "קח לך עגל", ורק אחר כך נאמר "אל בני ישראל תדבר קחו שעיר".
ביום הכפורים: נאמר "והקריב את פר החטאת אשר לו", לו מיותר, שהרי כבר
נאמר "בזאת יבא אהרן בפר", אלא "לו" מלמד שדוקא משלו.

ד] ר' יוחנן: מעלה מדרבנן, מפני שהקילו בשריפתה על ידי כהן טבול יום.
ר' ישמעאל ור' יהושע בן לוי: מן התורה.

ה] אינה מעכבת. וקשה, לר' יוחנן שדין פרישה נלמד ממלואים, מדוע אינה
מעכבת כשם שהפרישה מעכבת במלואים.